

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Βυσιωμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ

Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἔν ἈθINAIS

Ὁδὸς Διόλου, 117, ἔναντι Χρυσοπηλαιωτικῆς.

Περίοδος Β'. — Τόμ. 6ος.

Ἐν ἈθINAIS, τὴν 6 Νοεμβρίου 1899

Ἔτος 21". — Ἀριθ 46

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΥΠὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 364)

Ὁ Γεράρδος, φέρων τὰ ἀναγκαῖα ἐξόδια, ἐτοποθετήθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἱατροῦ. Χωρὶς κανένα δισταγμὸν, ἔλαβε τὴν σπάθην, τὴν ἔσισε τρίς εἰς τὴν ἀέρα καὶ κατόπι τὴν κατέφερεν ἀποτόμως κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ συντρόφου του.

Πᾶσα ἀναπνοὴ ἐσταμάτησε καὶ ἰδρὼς ἀγωνίας περιέβρεξεν ὅλα τὰ μέτωπα. Βεβαίως, ὅσοι ποτὲ παρρηρέθησαν εἰς παρόμοιον ταχυδακτυλογικὸν παίγνιον, θὰ ὁμολογήσουν ὅτι εἶνε ὁμοίως ἐκπληκτικὸν καὶ διὰ τοὺς πολιτισμένους καὶ διὰ τοὺς ἀγρίους.

Ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ δεῖξη τὴν παραμικρὰν ταραχήν, ὁ ἀκέφαλος ἱατρός ἔλαβε μὲ τὴν δεξιάν του χεῖρα τὸ κομμένον κεφάλι, καὶ ὑψώσας αὐτήν, τὸ ἐπέδειξεν ἐπανειλημμένως εἰς τὴν ὁμήγυριν. Καὶ ὅταν ὅλοι, μέχρι τοῦ τελευταίου, ἀπήλυσαν τὸ παράδοξον θέαμα, τὸ κομμένο κεφάλι ὠμίλησεν οὕτω :

« Γεράρδε Μασσαί, βοήθησέ με νὰ ἔμβω εἰς τὴν θέσιν μου. »

Ὁ Γεράρδος ἔρριψεν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀποκεφαλισμένου ἕν σκέπασμα, τὸ ὁποῖον τὸν ἀπέκρυψε μέχρις ὀσφύος.

— Καλὰ ἔτσι ; ἠρώτησεν ὁ νεανίσκος.

— Ἐτελείωσεν ! ἀπεκρίθη φωνῇ μυστηριώδους !

Τότε ὁ βοηθὸς ἀπέσυρε τὸ σκέπασμα, καὶ ὁ ἱατρός ἐπαρουσίασθη μὲ τὸ κεφάλι εἰς τὴν θέσιν του.

Φαντάζεσθε πλέον ἂν ἡ δυσπιστία δὲν ἐξηφανίσθη ἀνεπιστρεπτί, καὶ ἂν ὁ θαυμασμὸς καὶ αἱ ἐπευφημίαι δὲν προσέλαβον χαρακτήρα φρενιτιδῶς ! Ὅλοι ἤθελον νὰ ἴδουν τὸ θαῦμα ἐκ τοῦ πλησίον, νὰ βεβαιωθοῦν ὅτι πράγματι ἡ

κεφαλὴ ἐμβῆκε πάλιν εἰς τὴν θέσιν της καὶ ὅτι ἐκόλλησε καλὰ, — περὶ τοῦ ὁποῦ ἠδυνήθησαν νὰ πεισθῶσιν, ὅταν ὁ ἱατρός ἐχίρηνται ἐπανειλημμένως, δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, γελαστός.

Μετὰ τοῦτο ἐπανεληφθῇ ἡ ἰδίᾳ σκηνὴ τῆς Εὐσταθίας, καθ' ἣν οἱ ῥωμακλιώτεροι τῆς φυλῆς, ὅπως ἄλλοτε ὁ κ. Βρανδεβένης, ἐδείχθησαν ἀνίκαιοι· ὡς ἀνεγείρουν καὶ τὰ μικρότερα βάρη, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὑποβολῆς· μόνον δὲ μετὰ πολλὴν ὥραν ματαίων προσπαθειῶν, — αἱ ὁποῖαι ἐκίνησαν εἰς

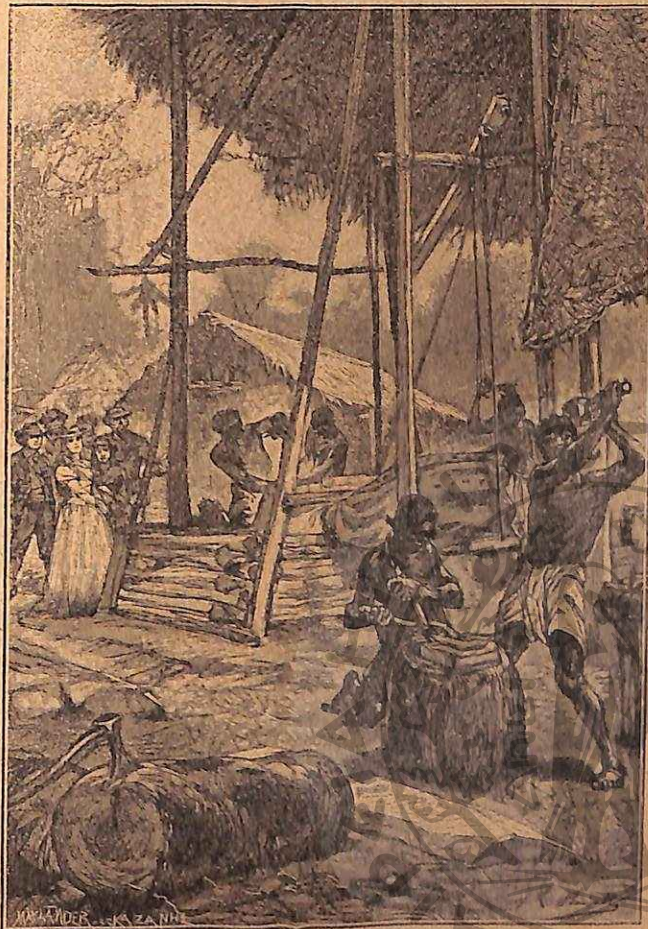
ἄδυστον γέλωτα τὸ ἀκροκώτριον, — ἐπανέβη ὡς ἐκ θαύματος τὴν δύναμιν των.

« Καὶ τώρα, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, — εἶπεν ὁ κ. Λωμόνδος, — θὰ μας ἐπιτρέψετε νὰ διαλύσωμεν τὴν συνεδρίαν καὶ νὰποσυρθῶμεν. Ὁμολογῶ, ὅτι ἡ ἀποφινὴ συνεδρίσις ὑπῆρξε κάπως σύντομος· ἄλλ' ἔχομεν μεγάλην ἀνάγκην ἀναπαύσεως, διότι ἡ ἡμέρα αὕτη ἦτο δι' ὅλους μας γεμάτη ἀπὸ ἐπεισόδια καὶ συγκινήσεις. »

Οἱ συνετώτεροι τῶν Χονδροκεφάλων συνεφώνησαν ἀμέσως ὅτι ἄνθρωπος, πρὸ μικροῦ ἀπὸ οὗ καὶ εἶχε καθεδικαίωμα νὰναπαυθῇ, καὶ ἀρῶν ἀπῆλθον αὐτοὶ πρῶτοι, τοὺς ἠκολούθησαν ἀγογγύστως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, μολονότι θὰ εἶχον τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἐξακολουθήσουν τὰ θαυμάσια. Ὅπωςδὴποτε, εἶχον ἀρκετὰ σπουδαῖα νὰ διηγηθοῦν ἀπόψε, εἰς ὅσους δὲν ἠτύχησαν νὰ παρευρεθῶν εἰς τὴν παράστασιν.

Τὴν πρωίαν, κίνησις καὶ ζωηρότης μεγάλῃ περὶ τὴν βασιλικὴν καλύβην. Μετὰ τὸν μακάριον ὕπνον τῆς νυκτός, — πόσον καιρὸν εἶχον νὰπολαύσουν τὸσω τελείαν ἀναπαυσιν ! — οἱ φίλοι μας συνηθροίσθησαν διὰ τὸ ἀρᾶν προγεύμα, τὸ ὅποιον παρέθεσεν ὁ κ. Βρανδεβένης, ὑπὸ τὸν πτερυγιστὸν τοῦ πιστοῦ Μπαλόου, τοῦ δικαίως εὐνοούμενου νεανίου.

Τρώγοντες ὁλονέν, συνεζήτησαν μυρία σχέδια ἐργασιῶν, βελτιώσεων, ἐκωφισμῶν. Ἐν πρῶτοις ἀπεφασίσθη νὰνεγείρουν πλησίον

Ἐπεσεκέρθησαν τὴν καλύβην τοῦ Μεγάλου Ὁπλοδασκάλου καὶ τὰ ἐργαστάσιά του. (Σελ. 370, στήλ. θ.)

ΣΤΙΧΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

Σάν χρειάζομαι χρυσάφι,
σκάψω, σπείρω τὸ χωράφι,
ὡς που νάλθῃ ὁ τρυγητός,
θησαυρὸς εὐλογητός,
τὴν αὐλή μου νὰ γεμίσῃ.

Σάν ὑπόληψι ζηλεύεις,
μάθε πάντα νὰ δουλεύῃς,
καὶ θά εὕρῃς με καιρὸ
εἰς τὸ νοῦ σου θησαυρό,
ποῦ ὁ λαὸς θά ἐκτιμῇσῃ.

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Ο ΟΥΡΑΝΟΣ

ΟΥΡΑΝΟΣ! Ἰδοὺ ποῦ
πρέπει νὰ ζητηθῇ τὸ
μυστήριον τῆς φυσικῆς
καλλονῆς, ἡ
ὁποία μᾶς περι-
στοιχίζει! Ἰδοὺ
ὅλον τὸ θέλη-
τρον, ὅλη ἡ γο-
ντεία τῆς ἀθη-
ναϊκῆς φύσεως.
Ἄλλα τί εἶ-
νε ὁ οὐρανός;
Ἐπὶ ἤρξεν ἐπο-
χή, κατὰ τὴν ὁποίαν
ἐπιστεύετο ὅτι ὁ οὐ-
ράνιος θόλος εἶνε κρυ-
στάλλινος, (ἐν εἶδος
ὕαλινου κώδωνος, μετὰ
ὅποιον σκεπάζεται τὸ δοχεῖον
τοῦ τυροῦ) λέγεται μάλιστα
ὅτι οἱ ἀπηλπισμένοι καὶ οἱ θυμωμένοι
τοῦ καιροῦ ἐκείνου, —οἱ σκώληκες τοῦ
τυροῦ, —ἐσφενδόνιζαν λίθους διὰ νὰ τον
σπάσουν. . . Ἄν ἡ δοξασία αὕτη ἐπε-
κράτει ἀκόμη, ὅς σας ἔλεγα σήμερον,
ὅτι ὁ ἀγαθὸς Θεὸς ἐξέλεξε τὸ λαμπρό-
τερον, τὸ διαυγέστερον κυανοῦν κρύσταλ-
λον, διὰ νὰ κατασκευάσῃ τὸν θόλον, ὁ
ὁποῖος σκέπει τὸς Ἀθῆνας. Ἄλλ' ὅχι!
ὁ οὐράνιος θόλος δὲν εἶνε κρυστάλλινος
δὲν εἶνε οὔτε κἂν σμαράγδιος, ὅπως
τὸν θέλουν οἱ ποιηταί! δὲν εἶνε τίποτε,
δὲν ὑπάρχει. . . Εἶνε ἀπλούστατα μία
ὀπτική ἀπάτη, —τὸ εἰδεύρετε πολὺ κα-
λά. Τὸν θόλον αὐτὸν τὸν σχηματίζουν
οἱ ὀφθαλμοὶ μας, περιβλέποντες τὸ πέ-
ριξ καὶ ὑπεράνω ἡμῶν ἐκτεινόμενον ἄ-
πειρον. Ἐχουν τὴν ιδιότητα νὰ τὸ βλέ-
πουν ὡς σφαῖραν, τὸ κέντρον τῆς ὁποίας
εἶνε αὐτοὶ οἱ ὀφθαλμοί. Ἄν οἱ ὀφθαλ-
μοὶ μας ἦσαν πλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν
διαφορετικά, πιθανὸν εἰς τὴν θέσιν τοῦ
οὐρανοῦ θόλου νὰ ἐδίδεσκον κῦδον,
ἡ κῶνον, ἡ πυραμίδα. Ὁ θόλος λοιπὸν δὲν
εἶνε ἀπτός, πραγματικός, τοῦλάχιστον ὁ-
σον ὁ ὕαλινος κώδων τοῦ τυροῦ! καὶ ἂν

ἀκόμη τὸν ἐφθάναν οἱ λίθοι μας, δὲν θά
τον ἐσπάζαν. Εἶνε κάτι τι ἀερῶδες, χω-
ρὶς χροῦμα καὶ σχῆμα ὠρισμένον, καὶ
μάλιστα κανονικόν. Εἶνε μὲ ἄλλους λό-
γους ὁ περιβάλλων ἡμᾶς ἄήρ, ἡ ἀτ-
μοσφαῖρα, διὰ μέσου τῆς ὁποίας
βλέπομεν καὶ τὰ γῆνα καὶ τὰ οὐράνια
ἀντικείμενα.

Ὅταν λέγωμεν περὶ ἐνὸς τόπου, ὅτι
ἔχει ὠραῖον οὐρανόν, ἐννοοῦμεν κυρίως
ὅτι ἔχει ὠραῖαν ἀτμόσφαιραν. Μήπως ὁ
καθεαυτὸ οὐρανὸς δὲν εἶνε παντοῦ ὁ
ἴδιος; Ἡ ἰδία ἀπειρος ἔκτασις, ὁ ἴδιος
ἥλιος, ἡ ἰδία σελήνη, οἱ ἴδιοι ἀστέρες.
Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει νὰ
τα βλέπωμεν κατὰ τόπους διαφορετικά,
δηλαδή μετὰ περισσότεραν ἢ ὀλιγωτέραν
λαμπρότητα, εἶνε ἡ ποιότης τῆς ἀτμο-
σφαίρας. Ὁ τῆς διαυγείας, ὁ τῆς λε-
πτότητος, ὁ τῆς καθαρότητος τῆς ἀθη-
ναϊκῆς ἀτμοσφαίρας! Πόσον λαμπρὸς
εἶνε ὁ οὐράνιος θόλος, τὸν ὁποῖον σχη-
ματίζει ἀνωθεν μας! Πόσον γλυκὺ, πό-
σον ὀνειρώδες εἶνε τὸ κυανοῦν τοῦ χρω-
μα! Μὲ ποῖαν μεγαλοπρέπειαν λάμπει
ἐπ' αὐτοῦ ὁ ἥλιος! μετὰ ποῖαν ἱλαρότητα
ἐκτοξεύει τὰς μελιχράς τῆς ἀκτίνης ἡ
σελήνη! πόσον ζωηρὰ εἶνε ἡ μαρμα-
ρυγὴ τῶν ἀστέρων! Ἀλλὰ καὶ τὰ γῆνα
ἀντικείμενα πόσον ἐξωραίζονται διὰ τῆς
ἀτμοσφαίρας ταύτης! Πόσον φαίνονται
καθαρά, εὐκρινῆ, διαγεγραμμένα, ἁρμο-
νικά, φωτεινά, εὐοτάσιμα! Ποῖαν χάριν
ἔχουν αἱ καμπύλαι τῶν βουνῶν, αἱ δια-
γραφομέναι ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος! Πόσον
ὠραῖα καὶ ποικίλα εἶνε τὰ χρώματα, ποῦ
ἐνδύεται κάθε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον λούει
ἡ μάγος αὕτη ἀτμόσφαιρα! Ἰδέτε μόνον
τὸν τραχὺν καὶ γυμνὸν ἐκείνον τοῦ-
χον! ἰδέτε τὸν πετρώδη καὶ ἄμορφον
ἐκείνον λοφίσκον! ἰδέτε τὸ χέρσον καὶ
κοινορτώδες αὐτὸ τεμάχιον τοῦ ἐδάφους!
ἰδέτε τὸ ἰσχνὸν καὶ ἀσθενικὸν αὐτὸ δεν-
δρύλλιον. Πῶς ἐξιδανικεύονται ὅλα πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν σας! Εἰς τὸ φῶς αὐτὸ
τὸ λαμπρόν, νομίζετε ὅτι εἶνε πλασμέ-
να ἀπὸ τὴν πολυτιμότεραν ὕλην, ὅτι
εἶνε στολισμένα μετὰ σπαρτέρους καὶ μετὰ
ἀδάμαντας, ὅτι εἶνε πεπασμένα μετὰ κόνιν
χρυσῆς. . . Διὰ τοῦτο εἶνε ἀπερίγραπτος
ἡ μαγεῖα ἐνὸς οἰουδήποτε ἀθηναϊκοῦ το-
πίου, καὶ τοῦ ἀπλούστερου, καὶ τοῦ ἀ-
σχημοτέρου, ἂν θέλετε, ὑπὸ ἐποψιν
γραμμῶν, — διότι κυρίως εἶνε μαγεῖα
χρωμάτων.

Καὶ ἀκριδὼς ἐκείνη ἡ ξηρότης, τὴν
ὁποῖαν παρατηρήσαμεν εἰς τὸν προηγού-
μενον μας περιπατον καὶ ἐθεωρήσαμεν
ὡς ἔλλειψιν τῆς ἀττικῆς φύσεως, ἐκείνη
εἶνε ὁ κύριος παράγων τῆς θαυμασίας
αὐτῆς ἀτμοσφαίρας, τοῦ ἀπαρμιλλοῦ
αὐτοῦ οὐρανοῦ, ὁμοῖον τοῦ ὁποίου δὲν
θᾶπαντήσῃ κανεὶς εὐκολὰ εἰς ἄλλο μέ-
ρος τοῦ κόσμου. Γνωρίζετε, ὅτι ἂν τὸ
ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν ἦτο διαφορετικόν,

ἂν εἶχεν ἄφθονα νερὰ καὶ ἄφθονον φυτεῖαν,
ἡ ἀτμόσφαιρα δὲν θά ἦτο πλέον τόσο ὠ-
ρική; Τότε οἱ ἄνθρωποι θά ἦσαν ὀλιγωτέραν
τὴν διαφάνειαν καὶ τὴν καθαρότητα,
καὶ θά ἦτο μία ἀτμόσφαιρα μᾶλλον ὕ-
γρὰ καὶ ὀμιχλώδης, καὶ οὕτε ὁ ἥλιος
θᾶκτινοβολοῦσε δι' αὐτῆς μετὰ τὴν ζωη-
ρότητα, οὕτε ἡ σελήνη θά ἔχυνε τόσην
μαγεῖαν, οὕτε τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ θά
ἦτο τόσο γλυκὺ, οὕτε τόσο λαμπρὸς
ἐξωραϊσμένη ἡ ὀψις τῆς γῆς. Ἡ ἀθη-
ναϊκὴ φύσις γύρω μας θάπεντα ἄλλας
καλλονάς, ἀλλὰ θά ἔχανε τὸ ἰδανικόν
αὐτὸ τοῦ χρωματισμοῦ, τὸν ὁποῖον θαυ-
μάζομεν σήμερον, εἰς πᾶσαν ὥραν τοῦ
ἔτους, εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ
τῆς νυκτός.

ΦΑΙΔΩΝ

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 361)

Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Λεντοῦ ὑπέφερε
πολὺ εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἰσπανίαν,
χώραν φημιζομένην ἀνέκαθεν διὰ τὴν
ρυπαρότητα τῶν ἐστιατορίων τῆς. Ἐν
τούτοις, ἐξερευνήσας ὑπομονητικῶς τὴν
πόλιν καὶ τὴν περιοχὴν, παρόρθωσεν
ἐπὶ τέλους νὰνακαλύψῃ μίαν π ο ζ ἄ δ α ν,
μετρίου μὲν ἐξωτερικοῦ, ἀλλὰ τῆς ὁποίας
ὁ μάγειρος εἶχε διαμείνῃ ἐπὶ πολὺ εἰς
τὴν Γαλλίαν, ὅπου εἶχεν ἀποκτήσῃ
πολυτίμους μαγειρικὰς γνώσεις! κολακευ-
όμενος δὲ ἀπὸ τὰ ἐγκώμια τοῦ ἱατροῦ,
ἐφιλοτιμιεῖτο νὰ τῷ παρασκευάξῃ ἐξαι-
ρετικῶς ὠραῖα φαγητά.

Δυστυχῶς ἡ γαστρονομικὴ αὕτη ὁ-
σις εὐρίσκετο εἰς ἀρκετὴν ἀπόστασιν ἀπὸ
τῆς πόλεως, πλησίον μικροῦ ποταμοῦ,
παραρρέοντος τὴν ὁδόν, ἥτο δὲ ἀρκετὰ
κινδυνώδες νὰ μεταβαίῃ τις ἐκεῖ, προ-
πάντων τὴν νύκτα.

Ὁ Λεντοῦ κατ' ἀρχὰς ἔκαμνεν αὐτὸ
τὸ ταξεῖδι μόνον κάθε μεσημέρι, διὰ τὸ
πρόγευμα! ἀλλὰ μετὰ τινὰς ἡμέρας, μὴ
ὑποφέρων νὰ γευματίζῃ τὸσον ἄσχημα
εἰς τὴν Ταρραχόναν, ἐν ᾧ ἡμποροῦσε νὰ
τρώγῃ ἐξάίρετα εἰς τὴν παραποτάμιον
π ο ζ ἄ δ α ν, ἀπεφάσισε νὰ τὴν ἐπι-
σκέπτεται καὶ τὸ ἑσπέρας.

Συχνὰ τὸν συνώδεον καὶ μερικοὶ ἀπὸ
τοὺς συναδέλφους του! ἀλλὰ μίαν ἡμέ-
ραν, ὁ στρατάρχης, μολὼν ὅτι οἱ θαμῶ-
νες τῆς ποζάδας ἐπέστρεφον εἰς τὴν πό-
λιν πολὺ ἄργα τὸ βράδυ, ἀπηγόρευσεν
εἰς τοὺς ἀξιωματικούς νὰ μένουν ἐξω
μετὰ τὸ ἀνακλιθῆναι διὰ τὴν πολλὴν
φρόνιμη, διότι εἶνε περὶ τὸν νύκτα
τις εἰς κίνδυνον χωρὶς καμμίαν ἀνάγκην.

Ὁ λαίμαργος κατ' ἀρχὰς ὑπέκυψε
κατόπιν ὁμοῦς ἡ γαστριμαργία του ὑπερί-
σχυσεν, καὶ ἀψήφῳ τὴν διαταγὴν ἀνέλαβε
τὴν παλαιάν του συνήθειαν, νὰ γευματίζῃ
καὶ νὰ προγευματίζῃ εἰς τὴν ποζάδαν.

Οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐκορόιδευσαν

ἀρκετὰ δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἐκεῖνος ὁ-
μως ἀπαντοῦσεν εἰς τὰς εἰρωνείας τῶν
ἐδῶν τὴν ψυχραιμίαν τοῦ κόσμου, καὶ
τοὺς ὀκτεῖρε διότι ἐπέμενον νὰ τρώγουν
ἐν τῷ ἄσχημῳ διὰ τοῦτο ἐκεῖνος ἀπεφά-
σισεν νὰλλάξουν μέθοδον καὶ νὰ τὸν κά-
μουν νὰ μετανοήσῃ διὰ τὰς κινδυνώδεις
τοῦ νυκτερινὰς ἐκδρομᾶς.

Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας προσεποιούντο.
εἰ λαμβάνουν τάχα εἰδήσεις ἀλλεπαλ-
λῶν περὶ ἐμφανίσεως πολυαριθμῶν
στρωτῶν γκουερίλλιέρων εἰς τὰ περὶχωρα,
καὶ ἐπέμενον διηγούμενοι, μετὰ ὅλας τὰς
λεπτομερείας, τὰ καθημερινὰ ἄλλα τῶν
ἐπὶ τῶν καὶ τὰς ἀπαραδείγματιστους αὐ-
τῶν ὁμότητας πρὸς τοὺς δυστυχεῖς, οἱ
ποῖοι ἐπιπτον εἰς τὰς χεῖρας τῶν.

Ὁ Λεντοῦ ἐφοβήθη τὸ ἐλάττωμά
του ὅμως ἦτο ἰσχυρότερον ἀπὸ
τὸν φόβον, καὶ ἐξηκολούθει τὰς
ἐκδρομὰς του, δις τῆς ἡμέρας
τακτικά.

Ἐπολοχαγὸς τις, ὀνομαζό-
μενος Δαρσιέ, — γίγας μετὰ δύ-
ναμιν ἑκτακτον, μετὰ ἀρειμάνιον
πρῶτον καὶ μετὰ ζεῦγος φοβε-
ρῶν μουστάκων, διὰ τοὺς ὁποίους
ἐκίνητο πολὺ ὑπερήφανος, —
ἀνέλαβε τὸν τρελὸν σχέδιον,
διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἱατρός θά ἐ-
πεθαναρχάζετο νὰ μὴ ἐξέρχεται
πλέον ἀπὸ τὴν πόλιν.

Ἐν βράδυ, ἐν ᾧ ὁ Λεντοῦ
ἐπέστρεφεν ἐφιππος ἀπὸ τὴν
πόλιν, μετὰ τὸν στόμαχον βε-
βαρυσμένον καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐμμελίστους, δωδεκάς ἀξιω-
ματικῶν, μετρημεισμένων εἰς
ἐκτατάς ληστὰς, ἐφώρμη-
σεν κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκράτησεν
τὴν χαλινὸν τοῦ ἵππου του,
κράζοντας:

— Κάμε τὴν προσευχή σου,
μυλόγαλλε, γιατί θά πεθάνῃς!

Ὁ Λεντοῦ ἀφηνιόθη ἐν-
τρομος. Ἀμέσως ληστῆς γι-
γανταίου ἀναστήματος τὸν ἐπλησίασε.

— Ζήτω ὁ Σαλτεαδὸρ! ἀνέκραξαν οἱ
μυλόγαλλοι.

Ὁ Λεντοῦ ἐφρίκισεν. Ὁ Σαλτεα-
δὸρ αὐτὸς ἦτο ἀρχηγὸς μίᾶς γ κ ο υ ε-
λ λ α ς, παροικιωδούς διὰ τὴν ἀπη-
λῆ της σκληρότητα.

Βλέπων ὅτι ἦτο πλέον χαμένος, ὁ
πρὸς ἀνέστυρεν ἐν πιστόλιον, καὶ σκο-
πῶν εἰς τὸν ποταμόν, διὰ νὰ σώσῃ
τὸν πνιγμένον συνάδελφόν του.
Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο εὐκόλον. Ὁ ἱα-
τρός, νομίζων ἀκόμη ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ
μετὰ ἀληθινὰς γκουερίλλιέρους καὶ εὐ-
ρίσκων δυνάμεις ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ, ἡμύ-
νετο καὶ ἀνίστατο ἐπιμόνος. Τέλος-
πάντων ὁ μαρκήσιος κατάρθωσε νὰ τὸν
ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ νὰ τὸν τρα-
βήξῃ πρὸς τὴν ὄχθη, μετὰ τὰ μα-
νωῖα λακτίσματα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐδίδεν
ὁ Λεντοῦ ἀφειδῶς.

Μόλις εὐρέθη ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὸ θῆμα

πευσε καὶ διηρθύθη τρέχων πρὸς τὸν
ποταμόν, ἀνίκανος νὰ σκεφθῇ τι, λησμο-
νῶν δὲ τὸ κυριώτερον, ὅτι δὲν ἐγνώριζε
νὰ κολυμβᾷ καὶ ὅτι θά ἐπιπτεν οὕτως
ἀπὸ τῆς Σαύλλαν εἰς τὴν Χάρυδιν.

Μετὰ τὸν πυροβολισμόν, οἱ ἀξιωματι-
κοί, βλέποντες ὅτι ἡ κωμωδία ἐκινδύνευε
νὰ γίνῃ τραγική, ἤρχισαν νὰ φωνάζουν
πρὸς τὸν ἱατρὸν:

— Σταθῆτε, !... δὲν εἶνε τίποτε !...

Ἐἰνε ἀστεῖ... εἰμεθα φίλοι σας !...
Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς, τρελὸς ἀπὸ τὸν
φόβον του, δὲν ἤκουε τίποτε καὶ ἐξηκο-
λούθει νὰ τρέχῃ πρὸς τὸν ποταμόν. Ἐ-
σπευσαν ὅλοι κατόπι του, ἀλλ' ἦτο ἄργα.
Ὁ ἱατρός εἶχε πέσῃ εἰς τὸ νερόν, καὶ
τὸν ἐβλεπαν τώρα ποῦ ἐκινδύνευε νὰ
πνιγῇ. Ἐρρίνετο καὶ πάλιν ἔχανετο.

« Σκοπεύσας τὸν ἀρχηγὸν εἰς τὸ πρόσωπον, ἐπυροβόλησεν. »

Ὁ Λουδοβίκος Νοαρμάν, ὁ ὁποῖος εὐ-
ρίσκετο μετὰ τῶν ψευδογκουερίλλιέρων,
δὲν ἐπρόφρασεν οὔτε κἂν νὰ ἐκδυθῇ, καὶ
ἐρρίφθη εἰς τὸν ποταμόν, διὰ νὰ σώσῃ
τὸν πνιγμένον συνάδελφόν του.

Τὸ πρᾶγμα δὲν ἦτο εὐκόλον. Ὁ ἱα-
τρός, νομίζων ἀκόμη ὅτι ἔχει νὰ κάμῃ
μετὰ ἀληθινὰς γκουερίλλιέρους καὶ εὐ-
ρίσκων δυνάμεις ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ, ἡμύ-
νετο καὶ ἀνίστατο ἐπιμόνος. Τέλος-
πάντων ὁ μαρκήσιος κατάρθωσε νὰ τὸν
ἀρπάξῃ ἀπὸ τὰ μαλλιά καὶ νὰ τὸν τρα-
βήξῃ πρὸς τὴν ὄχθη, μετὰ τὰ μα-
νωῖα λακτίσματα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐδίδεν
ὁ Λεντοῦ ἀφειδῶς.

Μόλις εὐρέθη ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὸ θῆμα
τῆς καλῆς αὐτῆς ἀστειοτήτος ἐλιποθύμη-
σεν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν καὶ ἀπὸ τὸ ψύ-
χος, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἐδέχθη νὰ τὸ

φορτωθῶν εἰς τοὺς ὤμους τῶν διὰ νὰ τὸ
μετακομίσουν.

Ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν πόλιν ἐπροξέ-
νησε κάποιον θόρυβον, καὶ τὸ πρᾶγμα
ἐφθασεν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ στρατάρχου.

Ὁ Συστὲ ἐθύμωσε πολὺ διὰ τὴν παράβα-
σιν τῆς διαταγῆς του καὶ ἐτιμώρησε μετὰ
μηνιαίαν κράτησιν ὅλους τοὺς ἀξιωματι-
κούς, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβῃ μέρος εἰς τὴν
κωμωδίαν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
Λεντοῦ.

Ὁρεῖλομεν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι δύο
ἐκ τῶν τιμωρηθέντων δὲν δυσηρεστήθη-
σαν καὶ πολὺ διὰ τὴν τιμωρίαν: ὁ πρῶ-
τος ἦτο ὁ ὑπολοχαγὸς Δαρσιέ, τοῦ ὁ-
ποίου ὁ μύσταξ εἶχεν ἀκρωτηριασθῇ δει-
νῶς, καὶ ἐπομένως θά ἔμενεν οὕτως ἡ
ἄλλως ἓνα μῆνα κλεισμένος ἕως οὗ ἡθε-
λεν ἐπανορθωθῇ ἡ ζημία.

ὁ δεύτερος ἦτο ὁ Λεντοῦ, εὐτυχῶς κατὰ βάθος, διότι
διὰ τῆς κρατήσεως θάπέ-
φευε τὰς εἰρωνείας, τὰς
ὁποίας θά ἐπροκάλει βε-
βαίως ἡ περιπέτειά του,
ὅταν δὲ θά ἐξήρχετο μετὰ
ἓνα μῆνα, τὸ ἐπεισόδιον
θὰ εἶχε κάπως λησμο-
νηθῇ.

Κλεισμένος εἰς τὸ δω-
μάτιόν του, ὁ γαστρίμαρ-
γος, διὰ νὰ διασκεδάσῃ
τὴν πληγὴν του, συνδυά-
ζων τὸν τερπνὸν μετὰ τοῦ
ὀφελίμου, ἀπεφάσισε νὰ
ἐπινοῇ ἑκτακτὰ φαγητὰ
καὶ νὰ τα μαγειρεύῃ ὁ
ἴδιος. Πρὸς τοῦτο, δὲν
εἶχε παρὰ νὰ συνεννοηθῇ
μετὰ ἓνα ξενοδόχον, ὁ ὁ-
ποῖος θά τῷ ἐπέμπε καθ' ἑκάστην
τὰ χρειώδη μετὰ
τὸν ὑπηρετὴν του. Καὶ ἡ
συμφωνία ἐγένετο.

Ἄλλὰ ποῖος ἦτο, νο-
μίζετε, ὁ ὑπηρετὴς αὐ-
τοῦ ξενοδόχου;

Ὁ φίλτατός μας Ρενώ, ὁ ὁποῖος εἶ-
χεν εὕρῃ αὐτὸ τὸ μέσον, διὰ νὰ μείνῃ
εἰς τὴν πόλιν ἀγνωρίστος καὶ ἀπαρατή-
ρητος!

Ὁ πανοῦργος, μολὼν ὅπως ὅλοι τὸ
ἐπεισόδιον τοῦ στρατιωτικοῦ ἱατροῦ, ἐ-
φαινόσθη ἀμέσως νὰ βασίσῃ ἐπ' αὐτοῦ
νέαν πλεξάνην, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ τον
ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν Λουδοβίκον Νοαρ-
μάν. Αὐτὴν τὴν φορὰν, τὸσον αὐτὸς ὁ-
σον καὶ ὁ φίλος του Μπρόουν, ἠλπίσαν
ὅτι τὸ σχέδιόν των θά ἐπετύγχανεν.
Ἀρκετὰ τοὺς ἀπέτυχον μέχρι τοῦδε,
ἐσκέπτοντο δὲ ὅτι ἡ κακοτυχία δὲν ἦτο
φυσικὴν νὰ ἐξακολούθησιν: ὁ ἐπιμένων
νικᾷ!

Εἰς τὸ ἐστιατόριον, ὅπου ὑπηρετεῖ ὁ
Ρενώ μετρημεισμένος, ἐφοίτων τακτικῶς

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρὸς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ τοὺς διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους : Σελιὸν Βράγγον (Ε. Μ. ἀπὸ διαλ. προτιμώμενα καὶ μὴ, μόνον αὐτὸ ἡ-ο ἐλεύθερον) Βροτὴν τοῦ Διδε (Ρ. Ζ. αὐτὸ ἐξέλεξε) Μέγαν Ἀριστοτέλην (χωρὶς ἀρχικά) καὶ Καρχαρίαν τοῦ Φαλήρου (Κ. Ψ.).

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίαι : Δὲν δημοσιεύω καμμίαν, ἐλλείψει χώρου. Ὅσοι ἐστειλάν ἤδη πληροφορίας, ἂν δὲν τὰς ἴδουν καὶ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, τότε αἱ λάθουν τὴν καλωσύνην νὰ τὰς ἐπικαλέσων.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ-λάβουν : Ἡρόδικος ὁ Σηλιθριανὸς μετὰ τὸν Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, Χιακὸν Ὀρίντα καὶ Καρχίαν ὑπὸ Πέτρων—ἡ Βασιλὶς τῆς Ἐρήμου μετὰ τὸ Μενεξεδένιον Μπουκετάκι, Ροβέρτον Γυσιχάρδον καὶ Δεσποινίδα Σατωβριάνδον—τὸ Ἐνα Χιωτάκι μετὰ τὸν Χιακὸν Ὀρίντα, Καρχίαν ὑπὸ Πέτρων καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν—ὁ Τρομερὸς Γίγας μετὰ τὸν Σαρατηγὸν τοῦ Βατερλώ καὶ Βίγλαν—ὁ Κιθαρωδὸς Ἀπόλλων, μετὰ τὴν Φιλομουσον Νεάνιδα, Φαρτέραν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ Φιλκὸν Ζήφυρον—ὁ Ἑλληνομαθὴς Ἀμερικανόπαις μετὰ τὸν Ροβέρτον Γυσιχάρδον, Ζητην καὶ Τιδὸν τῆς Νυκτὸς—ἡ Ζηλευτὴν Βοσκοπούλα μετὰ τὴν Ζητοῦσαν Σημίτου, Δεσποινὰν Κουφουδάκη καὶ Ἀσπασίαν Πράιδον—ἡ Κυματίζουσα Σημαία μετὰ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ Πετηνὸν τῆς Ἐρήμου—ἡ Εἰλικρινὴς Φιλία μετὰ τὴν Ἀγνὴν Φιλίαν καὶ Ἀρχαρον τῆς Φιλίας—ὁ Λευκακὺ μαντος Αἰγιάλος μετὰ τὴν Μυλαίδην, Φοίβην καὶ Γαλλικὴν Σημαίαν—ἡ Περίλυπος Κερκυραία μετὰ τὴν Ἡγεμονίδα τὴν Σύρον, Συριακὸν Δουλοῦμι καὶ Δεσποινίδα Σατωβριάνδον—ὁ Ἀρλεκίνος μετὰ τὸ Τί με μέλει—ὁ Νεαρὸς Κερκυραῖος μετὰ τὸ Ἐνα Χιωτάκι—τὸ Στήριγμα τῆς Μητρὸς μετὰ τὸ Τριφύλλι, Βιργινίαν Ἀσκητοπούλου καὶ Ζωὴν Ἀλεξανδρίδον—ὁ Ἀγγορολογιστὴς μετὰ τὸ Πετηνὸν τῆς Ἐρήμου—ἡ Ἀργυρὰ Συρίκτρα μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον Τζαναβάραν καὶ Τηλέμαχον Παχύν—τὸ Ἰον τοῦ Ἀγροῦ μετὰ τὸ Ἐξώδες Ἰον, Ταπεινὸν Ἰον καὶ Ἀνθοδόξιν Ἰον—ἡ Μενεξεδένια μετὰ τὸν Κωνσταντ. Μαχαίραν, Ἀφραν τοῦ Ὀρφνοῦ καὶ Τζέντλεμαν—ὁ Κυκλαδότης μετὰ τὸν Γουλιέλμον Τέλλον, Βαρδαλαμπουμπαν καὶ Θεοφάνην—ἡ Χαλιμά μετὰ τὸν Κόρνιν τοῦ Βονουῦ, Φερωτὴν Βαρκευλάρ καὶ Κοραλίναν Μασσαί—ἡ Ἰουλίτα Ζάννου μετὰ τὸν Ἰωάννην Καποδοστριαν, Ἀδελφὸν τῆς Ἰδης καὶ Ἰωάννην Κουκουλήθραν—ὁ Ταρταρίτης τῆς Ταρασκῶν μετὰ τὸν Ἀνρ Κολοκυθάν Πάτερων, Κῆρα τῆς Σαλαμίνος καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν—ἡ Ροδοφωτισμένη Δύσις μετὰ τὴν Χρυσίζουσαν Κεφαλὴν, Ἰοστεφὸς Ἀστου καὶ Ἀρχαῖν—ἡ Κάρμεν Σύνθε μετὰ τὸ Ἄθος τῆς Ἰαπωνίας, Ἀστατον Χαρκετῆρα καὶ Ἀριελ.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλσις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα (ἐπέστειλεν ὁ δάκτυλος αὐτῶν δεινός) ; Ταγγετὴν (val, ap) οὐ αἱ λύσεις δὲν εἶχαν δημοσιευθῇ ; Πένθιμον Κυπάρισσον, Εἰλικρινὴ Φιλίαν (καὶ ἑλληνικά καὶ ἑνα καὶ ἀπ' ἑλ.) ; Ἀρατον τοῦ ψευδωνύμου, ποῦ προτείνει, δὲν τοῦ ἐνοῶ ; ἢ νὰ μοῦ το ἐξηγήσῃς ἢ νὰ ἐνέλῃς ἄλλοι ; Μαγεμένον Ἀδασ, Χωλὸν Διάβολον (ἡ ἀνταλλαγή των ἀρχικῶν δὲν ἔχει σχέσιν μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν Μ. Μυστικῶν διὰ τοῦτο, χωρὶς νὰ διαβιβάζω τὴν πληροφορίαν σου, θὰ δημοσιεύσω εἰς τὸ προσεχὲς τὴν πρότασίν σου) ; Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης (εἶπα εἰς τὸν κ. Φαίδωνα, ὅτι μόνον μετὰ τὸν Περιπατὸν τοῦ παρετήρησε ἐπὶ ἡ ὁδὸς Ἀλεξάνδρας—μολοντί τούτα—

καὶ τὴν διήλθε, —εἶνε φυτευμένη μετὰ λευκάς ! πολὺ μ' εὐχαρίστησε μετὰ τὴν φωτογραφίαν τῆς φίλης μας Μοῦσης τῆς Ἀστρονομίας ἂν τῆς ἐξητούσε μίαν ἑλλην. διὰ νὰ μείνῃ αὐτὴ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου... τί λέει ;) Πατριὸν Βαρκαρὴν (σὲ συγχάρω διὰ τὰς προόδους σου εἰς τὰ μαθήματα τοῦ ψευδωνύμου καλόν, ἔχω ὅμως ἥδη Μιμόζαν, καὶ θὰ ἐγίγνετο μεγάλῃ σύγχυσις μεταξὺ δύο ψευδωνύμων, ποῦ δὲν θὰ διαφέρουν παρὰ μόνον κατὰ ἓνα γράμμα διὰλέξε ἄλλο λοιπόν) ; Ἀγγορολογιστῶν (ἡ Μαγική σου Εἰκὼν δὲν εἶνε πρωτότυπος ; [Ε] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τοῦ Ἀγροῦ Πατρίδος ;) Κόδρον [μὴν ἀνησυχῇς θὰ συμπληρωθῇ] [ΕΕ] διὰ τὴν σημερινὴν ἐπιστολήν σου ; τί κρίμα ποῦ—ἐξυρίεις διατ.,—δὲν εἰμπορῶ νὰ δημοσιεύσω μερικὰ ἀποσπάσματα ;) Σμηρνοπούλιν (ἡ ὁποία τόσον συνεκινήθη ἀπὸ τὴν ἀγνώσιν τοῦ Ὑπὲρ Πατρίδος μολοντί τοῦ εἶχεν ἀναγνώσῃ καὶ γαλλιστ.) Κιθαρωδὸν Ἀπόλλωνα (νὰ μοῦ φιλήσῃς τὰ δελτία, ποῦ τόσον ἐλθουσιάζθησαν μετὰ τὸν ἔρπον) ; Θάλλουσαν Μυροσίην, Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου (καμμίαν ἐξάρσειν δὲν κάμνω πλὴν ροτορίας δημοσιεύω ἐν ὅσον ἔχω τόπον, μετὰ τὴν σειρὰν ἂν θέλῃ ὁ νέος συνδρομητὴς, δύναται νύχρησιν ἀνταλλαγῆς ἔπει τοῦδε) ; Ἰ. Ψυχῶν (τὸ ἐστειλε ; ἀλλὰ πρέπει ὁ ἀνταλλάσσων Μ. Μυστικά, νὰ ἔχῃ καὶ ζήλην ὑπομονήν) ; Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος ([Ε] διὰ τὴν ὥραν ἐπιστολήν σου χαίρει πολὺ πρὸς εἰσήλθε πλεόνει εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως) ; Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν (εἰς τὴν ἐρωτήσιν σου ἀπαντῶ ναι ; τὴν θλίψιν, τὴν ὁποίαν σοῦ ἐπροξένησεν ἡ ἡμέρα των γενεθλίων σου καὶ ὅτι τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς σου, ἐκπράξις πολὺ καλλίτερα εἰς τὴν ἐπιστολήν σου [Ε] παρὰ εἰς τὸ ποίημα) ; Μαμμοῦθ (ἐστειλε ; περιέργον νὰ μὴ λάβῃς ἀκόμη, ἐν ὅτ' ἐὰν σοὶ ἐστάλη, ποῦ μ' ἐνθυμήσῃς τελοσπάντων ;) σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ κάμῃς ἄλλον τόσον καιρὸν νὰ μοῦ ἐναγράψῃς ;) Ροδοφωτισμένην Δύσιν (συγχάρω καὶ σὲ καὶ τὰς συμμαθητρίδας σου δι' ὅσα θὰ κάμετε ὑπὲρ τοῦ Ἐράνου ἀντασπάξομαι τὴν φιλικὴν Καρχίαν Μουσικήν) ; Παπαρούναν τῆς Πεντέλης ([ΕΕ] διὰ τὴν πατριωτικωτάτην ἐπιστολήν σου) σοῦ εὐχομαι κάθε καλὸν διὰ τὰ γενέθλιά σου, καὶ ἀσπάζομαι τὰ δελτία σου) ; Πετηνὸν τῆς Ἐρήμου (ὅχι ; τὸ λάθος τοῦ γραμματοκομίστου) ; Ἰριδα (ἐστειλε ; μ' ἐλύπησεν ὅμως ἡ ἐρίστει ; σοῦ ἂν μ' ἐνοχλοῦν αἱ ἐπιστολαὶ σου καὶ πῶς γίνεται αὐτό ;) Μαγεμένον Μενεξίν (ἔχει καλῶς) ; Τρεμοσθῶν Ἀστέρι (τώρα θὰ μοῦ γράψῃς συχνότερα ;) ; Ἀμυδρὰν Λαμψάν (μετὰ τὴν εὐχὰς διὰ τὰ εὐτυχία σου γενέθλια ; αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές) ; Ὀμνίαν τῆς Ἀγγλίας (ἂ, πῶς μ' ἐλύπησε τὸ πᾶν τοῦ ποδοῦ ; ἀλήθεια, κακοὺς πόνοους ὑπέφερες, ἀγαπητή μου ; τώρα εἶσαι βέλεια ἐντελὸς καλὰ) ; Σ. Γ. Σταματίου (καλὸν οὐ θὰ γίνῃς ζωγράφος ; αἱ γελιογραφίαι σου, μολοντί ἀνεκτοί ἀκόμη, ἔχουν πολλὴν ἐκφράσιν, καὶ νὰ σοὶ εἰπῶ τὴν αἰτίαν ; μοῦ ἤρσαν καλὰ, ἀλλὰ εἶνε τετριμμένοι) ; Φλογεράν Ἀκτίνα τοῦ Σουλίου, Ἀρχιταγῆν (ὁ ὁποῖος κατ' ὀρθὴν νὰ γίνῃ ὁ πρῶτος ἡγετὴς τοῦ εὐγε) ;) Φερρόβολιν Ἀνγούλιν ([Ε] τὸ ἐνόησα δὲ θὰ σ' ἐμπόδιζεν ἀσθένεια, διὰ ἡ μὴ μοῦ γράψῃς τόσον καιρὸν μετὰ τὰ τόσα ἐνέματα τοῦ κύκλου μας νὰ, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐρωτήσεώς σου ἡ ἀγγελία τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης) ; Γρονιάραν (αἱ παραγγελλίαί σου εἰς τελεσθῆσαν ἀλλὰ πολὺ ὀλίγα μοῦ γράφεις αὐτὰς τὴν φορὰν) ; Περιήγητον (συνήπαις ἀρχικῶν ἢ Ἀγατολὴ τοῦ Ἡλίου εἶνε ἄλλῃ ; ἂν μὴ μὴς εἶχες προτείνει καὶ σὺ τοιοῦτον ψευδὸν ὄνομα ; ὑποθέτω δὲν ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ γεννηθῇ ἀρεθολία) ; Κυματίζουσαν Θάλασσαν ([ΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου ἐκ τοῦ Ἀβέννου) ; Κόκκινον Σκουφάκι (ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὸ γραμματισμὸν) ; Ἑλληνοῖδα τοῦ Βαρβά, Κόκκινον Καπελάκι (ἔ-

λαβα) ; Ἑλέφαντα Γολιάθ (ἔλαβα) ; Πάμπετον (δὲν ἐπρόσεξες καλὰ τὴν Στήλην Τιμῆς) ; Χιακὴν Μαργαρίταν (μένουν ἀκόμη ταχ. τέλη διὰ 4 τετράδια) ; Ναυτοπαῖδα (βιβλία ἐστάλησαν) ; Σύρε κ' Ἑλα κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 30 ὁκτωβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου.

Ὁ χάρτης των λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δύνανται γράψαι τὰς λύσεις των εἰς διαγωνισμοὺς, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖ μὲν εἰς φακέλλους, ἂν ἴσως περιέγῃ 20 φύλλα καὶ τιμᾶται πρ 1

635. Δεξιόγραφος.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ δίκαιος θὰ εἶνε περὶ μεγάλου Ἀκόμῃ καὶ ἀπὸ θεόν. Ἀρ' οὐ διὰ νὰ ποτελεσθῇ ἐδῶ, —σοῦ λέει ὁ ἄλλος, Πρέπει ναυξήσῃ ὁ θεός μ' ἐν ἄντανυμικόν. Καί μ' ἔνα ἀριθμητικόν !

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σύρε κ' Ἑλα [ΕΕ]

636. Στοιχειογραφίος.

Ζώου, φίλε, κερασφόρου, ἀποκόπτων τὸν λαόν. Μὲ τὸ αἶμα ποῦ θὰ ρεύσῃ, σχηματίζω ποταμόν. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σύρε κ' Ἑλα [ΕΕ]

637. Ἀναγραμματισμὸς.

Ὅ, τι εἶμαι σοῦ το λέγω, ἂν με ἀναγραμματισμοί. Βιβλία γὰρ μοῦ καί σου, ποῦ βραδύνει καὶ με λύσει. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀδερφοῦ [Ε]

638. Κυβόλεξον.

Τὸ πρῶτόν μου εἶν' εὐχέυστον ποτόν, Τὸ δεύτερόν μου ἄθροισμα ἐτῶν. Τὸ τρίτον μου θὰ εὐχέσῃ μακρὰ νὰ εἶνε πάντα, Τὸ ἄλλο μου ἐγώ, ἴσως καὶ σὺ, ἀλλ' ὅχι κ' ἄνδρα !

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ταρταρίου τῆς Ταρασκῶν

639. Ἀστὴρ μετετράγωνον.

★ ★ ★ ★ ★ Τὸν ἀστέρα θάποτελοῦν, ★ ★ ★ ★ ★ ὁρίζοντιως καὶ καθέτως διὰ ★ ★ ★ ★ ★ πόλεως τῆς Ἑλλάδος, δια- ★ ★ ★ ★ ★ γωνίως δὲ ἀρ' ἐνὸς στρατη- ★ ★ ★ ★ ★ γός ἀρχαῖος ἀρ' ἐτέρου τῆς μεσαιωνικῆς. Τὸ τετραγώνον ★ ★ ★ ★ ★ ἀποτελοῦν : ἄνω, οὐσιαστικὸν σημαῖνον ἐγῶσιν διαφόρων στοιχείων καὶ πηγῶν, δεξιᾷ ἐπιθέντων γένους θηλυκοῦ, καὶ ἀριστερᾷ στρατηγός.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σύρε κ' Ἑλα [Ε]

640. Σύνθεσις λέξεως.

Διὰ τῶν γραμμάτων α, εε, η, ι, κκ, λ, μ, ν, ξ, οοοο, ρ, σ, ττ, φ, ω, νὰποτελεσθῇ μία λέξις σύνθετος.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ταρταρίου

641. — 642. Ἀστέα παροράματα

1. — Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἓνα ζαγάρν χέλιον, μύδια, αὐτὸς κομμάτια.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τυλίου

2. Τὸ πράσο δὲν κάνει τὴν μάπα.

Ἐστὴν ὑπὸ τῆς Ἰριδῆς [Ε]

643. Ἐρωτήσεις.

Ἐν μέγα δαμάτιον εἶνε ἐστρωμένον ὀλόκληρον μετὰ τάπητας, καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ τάπητος ὑπάρχει ἐν πορτοκαλίον. Πῶς εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ λάβῃ μετὰ τὰς χεῖρας τοῦ τοῦ πορτοκαλίον, χωρὶς νὰ πατήσῃ τὸν τάπητα ;

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Βροτῆ τοῦ Διδε

644. Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀναγραμματισμοῦ. Ἄμα ἀναγραμματισθῶν αἱ κατωὶ ἐπαινεθῶναι λέξεις, τότε τὰρχικὰ τῶν νέων λέξεων κατὰ σειρὰν, θάποτελέσων ποταμὸν τῆς Γαλλίας.

1. Ὁρα τοῦ ἔτους. 2. Γραμμετρικὸν σχῆμα. 3. Ἑθνικόν. 4. Νῆφος. 5. Σύνδεσμος. 6. Νῆσος. 7. Ἐπίρρημα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀστέρος τοῦ Νίκα [ΕΕ]

645. Φωνηεντόλιπον.

α αα-οοι-οοι-οοι.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φαυλάκου

646. Γρίφος.

Εἰς, ΚΑΚΟΝ φάρμακον. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τριχουρηντοῦ